

[Ole Bjørn Kraft.]

og hvad der var Aarsagen til, at det ikke lykkedes at opnaa Overensstemmelse mellem Venstreregeringen og Det konservative Folkeparti. Det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard personlig stillede under Forhandlingerne, fandt aldrig officiel Tilslutning hos Venstrepartiets ansvarlige Regeringsmedlemmer. Paa intet Tidspunkt af Forhandlingerne havde de konservative Forhandlingsdeltagere Grund til at tro, at dette var et Forslag, som Venstreregeringen ønskede fremmet, og da Forhandlingerne endelig sprængtes, er det ganske urigtigt at sige, sprængtes de udelukkende, fordi Det konservative Folkeparti stillede for store Fordringer til de Bevillinger, som skulde ydes Flaaden. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard burde vide, at andre og store Væsensspørgsmaal var Parterne imellem. Ikke mindst spillede jo saaledes den Bevilling, som skulde ydes til Kystbefæstningen, hvor baade Hærens og Flaadens sagkyndige krævede 1,3 Mill. Kr., som Venstreregeringen ikke vilde yde, en væsentlig Rolle, og det, som var afgørende for os, da vi drøftede Flaadens Spørgsmaal under disse Forhandlinger, var, at det ikke lykkedes for os hos Venstreregeringen at faa et Tilsagn om et bestemt Flaadeprogram, saaledes at vi kunde have Sikkerhed for, hvilken Størrelse Flaaden vilde naa, naar Ordningen blev gennemført. Derfor kan man ikke, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard nu gør det, søge at skubbe den Tanke, han har ført frem, saaledes i Forgrunden, at det skulde have haft en afgørende Betydning for de Beslutninger, som blev truffet.

Endvidere vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Vanggaard, at han skulde have undladt at skubbe Viceadmiral Rechnitzer i Forgrunden. Alle, som kender til disse Forhold, ved jo, at det sandelig ikke er det konservative Folkeparti, der har faaet den nuværende Viceadmiral frem til den Position, han indtager i Dag. Alle ved, at den nuværende Viceadmiral sluttede sig til Partiet Venstre, og at de Forhandlinger, som førte til Fremsættelsen af den saakaldte Rechnitzer'ske Flaadeprogram, blev ført, ikke med konservative Politikere, højtærede Hr. Vanggaard, men med det daværende meget fremtrædende Medlem af Venstrepartiet, Hr. Redaktør I. A. Hansen. Og lad mig have Lov til at erindre det ærede Medlem Hr. Vanggaard om, at naar Viceadmiral Rechnitzer i Dag indtager den Stilling i Flaaden, som han indtager, skyldes det udelukkende, at Venstre foretog en saadan Ændring i det forelagte Lovforslag, at det blev muligt

overhovedet at udnævne Viceadmiral Rechnitzer til den Post, han indtager i Dag. Jeg tror, at det, efter at disse Oplysninger er blevet genkaldt i Erindringerne, ikke længere er nødvendigt for det ærede Medlem at tale om dette Forslag. Sagen ligger jo i øvrigt ganske enkelt og klart. Dengang Venstre og Det konservative Folkeparti havde Flertal, fra 1926 til 1929, laa det inden for vort Magtomraade at gennemføre en tilfredsstillende Forsvarsordning, vi havde Stemmerne dertil, og paa det Tidspunkt fremsatte Venstreregeringen et Forslag, om hvilket de vidste, at det ikke kunde finde Tilslutning hos Det konservative Folkeparti. Det bliver nu sagt, at vi kun fremsætter Udtalelser til Gunst for Flaaden. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard ved, at det Forslag, som Konservatismen dengang stod paa, et Forslag, som tog ligeligt Hensyn til Hærens og Flaadens Behov, stod Hæren bag ved, og det havde været i den daværende ærede Venstreregerings Magt at gennemføre det til Tilfredshed saavel for Hær som for Flaaden. Men dengang optraadte det ærede Medlem Hr. Vanggaard ikke med den Styrke, som han gør i Dag. Dengang der var en Mulighed for at gennemføre en Ordning, som Hærens og Flaadens sagkyndige kunde tiltræde, kunde vi ikke finde den fornødne Tilslutning hos Venstrepartiet, og derfor er det en Urimelighed, at en Mand, som kalder sig Forsvarsven, og som selv hævder, at han er en Tilhænger af en større Bevilling til Flaaden, staar op og fra denne Talerstol kritiserer et Parti, som ønsker at medvirke til, at en Sag, som han selv mener er sagligt begrundet, kan blive ført frem til et Resultat.

Naar vi ved denne Lejlighed — og det ærede Medlem Hr. Westermann har jo talt paa sit Partis Vegne — har rejst Spørgsmaalet om Flaadens Ordning, er det sandelig ikke, fordi der ikke i det konservative Parti er Ønske om ogsaa med Hensyn til Hæren, Grænseforsvaret og Luftværnet at gennemføre nye Bevillinger, idet vi er opfyldt af Ængstelse ved den Tilstand, hvori Værnet som Helhed i Dag befinder sig, men vi har gjort det, fordi vi mente, at her var et Omraade, hvor vi kunde yde et lille Bidrag til Forbedring af Situationen, fordi vi maatte tro og endnu tror, at gaar det ikke ved denne Lejlighed, saa kan det maaske lykkes os ved en senere Lejlighed at trænge igennem baade i Venstrepartiet og Regeringspartierne med den Opfattelse, at naar en Lov er vedtaget under bestemte Forudsætninger, skal disse Forudsætninger ogsaa holdes. Og det, som er klart i Dag — noget lignende viste